

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กมล สนธิเกษตริณ. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล.

พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2525.

ขจัตถัย บุรุษพัฒน์. ฉนวนอพยพ. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์
การพิมพ์, 2521

คำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช 2524. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา,
2525

คำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช 2525. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา,
2527

คำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช 2527. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา,
2528

คำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช 2528. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา,
2529

คำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช 2529. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา,
2531

คำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช 2530. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา,
2532

คำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช 2531. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา,
2533

คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนและสันติภาพ. เอกสารสิทธิมนุษยชนของ
สหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์ พริ้นติ้ง กรุ๊ป
จำกัด

คณิง ภาไชย. คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล.

กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา,
2520.

จาร์ส เขมะจารุ. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งภาค 1.

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528

..... เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายวิธีสบัญญัติ 1. พิมพ์ครั้งที่ 4

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528

ชุมพร ปัจจุบันท์. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ หน่วยที่
13. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2528

ทวี ตะเวทิกุล. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. พระนคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง, 2477.

- เทพย์ อีร์จันทรานนท์, พ.ต.อ.(พิเศษ). วิเคราะห์วิธีการและปัญหาของการควบคุมคนต่างด้าวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.
- ธานีินทร์ กรัยวิเชียร. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : สหกรณ์ออมทรัพย์กระทรวงยุติธรรม จำกัด, 2522.
- ประกอบ ประพันธ์เนติวุฒิ. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.
- ประพนธ์ ศาคะมาน. คำบรรยายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.
- พิพัฒน์ จักรางกูร. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2527.
- ภาสกร ชูมธุไร. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2520.
- มาโนช จรมาศ. คำบรรยายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 1-2. พิมพ์ครั้งที่ 3 แก้ไขเพิ่มเติม กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ลิขิต อีร์เวคิน. ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2521.
- วิชาญ จำปีศรี, พ.ต.ท. และสุทวิช สุพรรณ. นวนิยายกับความมั่นคงของชาติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอเดียนส์โตร์, 2519.
- วิเชียร วัฒนคุณ. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2505.
- วินัย ล้าเลิศ. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- วิระ โลจายะ, พันโท. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ. หน่วยที่ 12 พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- ศรีวิสารวาจา, พระยา. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. พระนคร : สำนักงานเทพศรีหริศทนายความ, 2511.
- สุข เปรมาวิน, พลโท. กฎหมายระหว่างประเทศ (เล่มหนึ่ง). คำสอนชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร, 2513.
- สุข หงสไกร. กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง 1. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532.

- สุจินต์ ชัยมังคลานนท์. สิทธิของคนต่างด้าวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- สุเทพ อัดถาการ. กฎหมายระหว่างประเทศกับการเมืองระหว่างประเทศ
พฤติกรรมและเอกสารเล่มหนึ่ง ภาคสันติ. พิมพ์ครั้งที่ 1
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- สุเทพ อัดถาการและสฤกษ์ผล ชมไพศาล. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกค
บุคคลและคดีอาญา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2516.
- หยุด แสงอุทัย. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล ว่าด้วยการ
ขัดกันแห่งกฎหมายสัญชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

บทความ

- จรัส ภักดีชนากุล. "ความไม่เป็นธรรมในกฎหมายสัญชาติของไทย" (เอกสาร
ที่ยังมิได้ตีพิมพ์เผยแพร่)
- จุลสิงห์ วสันตสิงห์. "เกิดในประเทศไทย แต่ไม่ได้สัญชาติไทย (ข้อหาหรือที่
161/2533)" อัยการนิเทศ เล่ม 43 ฉบับที่ 2 (2524) : 147
- วิเชียร เจนสวัสดิชัย. "DUAL NATIONALITY" วารสารกฎหมาย ปีที่ 1
ฉบับที่ 3 (กุมภาพันธ์ 2517) : 278
- ศรีนิตา พรหมหิตาธรและจิตติ เจริญฉ่ำ. "โต้แย้งสิทธิ" วารสารอัยการ ปีที่ 7
ฉบับที่ 82 (ตุลาคม 2527) : 53
- สมปอง สุจริตกุล. "ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับปัญหาบุคคล 2 สัญชาติ"
บทบัญญัติ เล่ม 20 ตอน 2 (2505) : 347

เอกสารอื่น ๆ

- ตรวจคนเข้าเมือง, กอง. "คู่มือปฏิบัติงานของกองตรวจคนเข้าเมือง"
กรุงเทพมหานคร : กองตรวจคนเข้าเมือง 2525
- _____. "คู่มือปฏิบัติการนำรายงานตัวบุคคลสัญชาติไทยและปล่อยตัวเข้าเมือง"
กรุงเทพมหานคร : กองตรวจคนเข้าเมือง 2529
- ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 : ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 89
ตอนที่ 190 วันที่ 13 ธันวาคม 2515
- พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 : ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ
เล่ม 96 ตอนที่ 28 วันที่ 1 มีนาคม 2522
- พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 : ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 82 ตอนที่ 62
วันที่ 4 สิงหาคม 2508

สภาวิจัยแห่งชาติ กฎหมายระหว่างประเทศปัจจุบัน แปลโดย สมศักดิ์ ชุโต
และฉัตรทิพย์ นาถสุภา งานแปลของสภาวิจัยแห่งชาติ อันดับที่ 26.
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร, 2516

ภาษาดังประเทศ

หนังสือ

- Brierly, J.L. THE LAW OF NATIONS. London, Oxford : The Clarendon Press, 1963.
- Brierly, J.L. THE LAW OF NATIONS : ON INTRODUCTION TO THE INTERNATIONAL LAW OF PEACE. 6th Edition. Oxford : Oxford University Press, 1963.
- Cheshire, G.C. and North, P.M. CHESHIRE AND NORTH ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW. 11th ed. London : Butterworth & Co., Ltd., 1987.
- Evans, J.M. IMMIGRATION LAW. 2d ed. London, Swed & Maxwell, 1983.
- Gill, Guy S. Goodwin. INTERNATIONAL LAW AND THE MOVEMENT OF PERSONS BETWEEN STATES. Oxford : Clarendon Press, 1978.
- Graveson, R.H. CONFLICT OF LAWS, PRIVATE INTERNATIONAL LAW. 7th ed. London : 1974.
- Hoyle, Mark S.W. PRIVATE INTERNATIONAL LAW, CASES AND MATERIALS. London : The Loureate Press, 1982.
- Jessup, Philip C. A MODERN LAW OF NATIONS. U.S.A : The Macmillan Company, 1968.
- K. Smith and D.J. Keenan ENGLISH LAW. 6th ed. London, Pitman Pub, 1979.
- Maryon Green, N.A. INTERNATIONAL LAW, LAW OF PEACE. U.S.A. : Macdonald and Evans, 1982.
- O'Connell, D.P. INTERNATIONAL LAW. Volumn II. 2nd Edition : Stevens & Sons, 1970.
- Scott, A.W. PRIVATE INTERNATIONAL LAW, CONFLICTS OF LAWS. 2nd Edition. Great Britain : Macdonald & Evans Ltd., 1979.
- Turack, Daniel C. THE PASSPORT OF INTERNATIONAL LAW. Lexington, Mass., D.C. Heath : 1972.

Yaacov, N. BAR. DUAL NATIONALITY. London : Steven & Sons Limited, 1961.

เอกสารอื่น ๆ

Federal Constitution, Incorporating All amendments up to 31st December 1987. Reprint No.1 of 1988.
Malaysia : The Director General of National Printing, 1988.

Greek Nationality Code, Legislative Decree No.337
(September 20, 1955) as amended by Emergency law No.4532/1966 and legislative Decree No.4352/1970

Immigration Act (Chapter 133), Revise Edition 1985.
Singapore : Government Printer, 1986

Law of Malaysia, Act 155 : Immigration Act, 1959/63

The Alien Registration Law, Cabinet Order No.319 of 1951

The Constitution of the Republic of Singapore. Revised Edition 1985. Singapore : The Government, 1986.

The Nationality Law (Law No.147 of 1950, as amended by Law No.268 of 1952 and Law No.45 of 1984) 1985

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

(สำเนา)

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522
เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2493

(2) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2497

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

"พาหนะ" หมายความว่า ยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะ หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจนำบุคคลจากที่แห่งหนึ่ง ไปยังอีกแห่งหนึ่ง

"เจ้าของพาหนะ" หมายความว่า รวมถึงตัวแทนเจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทน ผู้เช่า ผู้ครอบครอง หรือตัวแทนผู้ครอบครองพาหนะ แล้วแต่กรณี

"ผู้ควบคุมพาหนะ" หมายความว่า นายเรือหรือผู้รับผิดชอบในการ ควบคุมพาหนะ

"คนประจำพาหนะ" หมายความว่า ผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำหรือ ทำงานประจำพาหนะ และเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายความ รวมถึงผู้ควบคุมพาหนะซึ่งขับพาหนะ โดยไม่มีคนประจำพาหนะ

"คนโดยสาร" หมายความว่า ผู้ซึ่งเดินทางโดยพาหนะ ไม่ว่าในกรณี ไต ๆ นอกจากผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

"คนเข้าเมือง" หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งเข้ามา ใน ราชอาณาจักร

"แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง" หมายความว่า แพทย์ซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าบ้าน" หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวในบ้าน ในฐานะ เป็นเจ้าของ ผู้เช่า หรือในฐานะอื่นใด ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

"เคหสถาน" หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่ อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา

"โรงแรม" หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อ รับลิ้นจ้างสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่ หรือที่พักชั่วคราว ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

"ผู้จัดการโรงแรม" หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมหรือจัดการ โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมกับค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการ พิจารณาคนเข้าเมืองคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมแรงงาน อธิบดีกรมอัยการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมืองเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราว ตามมาตรา 36 วรรคหนึ่ง

(2) พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 36 วรรคสอง

(3) อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 41 วรรคหนึ่ง

(4) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามา มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ และเงื่อนไขอื่น ตามมาตรา 41 วรรคสอง

(5) กำหนดหลักเกณฑ์ การขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 41 วรรคสี่

(6) อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 43 วรรคหนึ่ง และกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการแสดงฐานะการเงินของคนต่างด้าวดังกล่าวตามมาตรา 43 วรรคสอง

(7) อนุญาตให้คนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และอนุญาตและกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้คนต่างด้าว ซึ่งได้ยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปพลางก่อนตามมาตรา 45 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

(8) สั่งระงับการอนุญาตให้มิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 47 วรรคสาม

(9) อนุญาตให้คนต่างด้าว ซึ่งเคยเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปตามมาตรา 51 วรรคหนึ่ง

(10) พิจารณาการเพิกถอนการอนุญาต ให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 53

(11) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีในการวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำด่าน หรือพนักงานอื่น เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ หรือในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(12) พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับคนเข้าเมือง ตามที่ คณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 8 ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและเลขานุการเสนอเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่อ ประธานกรรมการ หรือในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ได้ให้เสนอความเห็นต่อกรรมการ ซึ่งที่ประชุมมอบหมายโดยมิชักช้า

และให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการดังกล่าวเป็นผู้เรียกประชุม ตามความ
 รับผิดชอบของเรื่อง ตามหลักเกณฑ์ที่ที่ประชุมกำหนด

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม
 หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง
 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง
 ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม
 ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 9 คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการ หรือมอบอำนาจ
 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา 8 มาใช้บังคับ
 โดยอนุโลม

มาตรา 10 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ
 มีอำนาจเรียกเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง หรือให้ส่ง
 เอกสารเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้

หมวด 2

การเข้าและออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 11 บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร
 จะต้องเดินทางเข้ามา หรือออกไปตามช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า
 สถานี หรือท้องที่และตามกำหนดเวลา ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 12 ห้ามมิให้คนต่างด้าว ซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง
 ดังต่อไปนี้เข้ามาในราชอาณาจักร

(1) ไม่มีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง
 อันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่ หรือมีแต่ไม่ได้รับการตรวจลงตราในหนังสือเดินทาง

หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เช่นว่านั้นจากสถานทูต หรือสถานกงสุลไทย ในต่างประเทศ หรือจากกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องมีการตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าวบางประเภทเป็นกรณีพิเศษ

การตรวจลงตราและการยกเว้นการตรวจลงตรา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การตรวจลงตราตาม (1) ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(วรรค 3 ใน (1) ของมาตรา 12 นี้ บัญญัติเพิ่มขึ้นโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 มาตรา 3)

(2) ไม่มีปัจจัยในการยังชีพตามควรแก่กรณี ที่เข้ามาในราชอาณาจักร

(3) เข้ามาเพื่อมีอาชีพเป็นกรรมกร หรือเข้ามาเพื่อรับจ้างทำงานด้วยกำลังกาย โดยไม่ได้อาศัยวิชาความรู้หรือการฝึกทางวิชาการ หรือเข้ามาเพื่อทำงานอื่นอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

(4) วิกฤจริตหรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5) ยังมีได้ปลุกผีป้องกันไข้ทรพิษ หรือฉีดวัคซีน หรือปฏิบัติการอย่างอื่นตามวิชาการแพทย์เพื่อป้องกันโรคติดต่อตามที่กฎหมายบัญญัติ และไม่ยอมให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองกระทำการเช่นว่านั้น

(6) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทย หรือคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย หรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดที่ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง

(7) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุข หรือความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ

(8) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่า เข้ามาเพื่อการค้าประเวณี การค้าหญิงหรือเด็ก การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร หรือ เพื่อประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(9) ไม่มีเงินติดตัวหรือไม่มีประกันตามที่รัฐมนตรีประกาศ ตาม มาตรา 14

(10) รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 16

(11) ถูกรัฐบาลไทยหรือรัฐบาลต่างประเทศเนรเทศ หรือถูกเพิกถอนสิทธิการอยู่อาศัยในราชอาณาจักรหรือในต่างประเทศมาแล้ว หรือถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยเสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีได้พิจารณายกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

การตรวจวินิจฉัยโรค ร่างกายหรือจิต ตลอดจนการปฏิบัติการ เพื่อป้องกันโรคติดต่อ ให้ใช้แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

มาตรา 13 คนต่างด้าวดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องมีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง

(1) ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำ หรือทางอากาศ ซึ่งเพียงแต่แวะเข้ามายังท่า สถานี หรือท้องที่ ในราชอาณาจักรแล้วกลับออกไป

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมบุคคลดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกหนังสือสำคัญตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้ถือไว้ก็ได้

(2) คนสัญชาติของประเทศ ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย เดินทางข้ามพรมแดนไปมาชั่วคราว โดยปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทย กับรัฐบาลแห่งประเทศนั้น

(3) คนโดยสารรถไฟผ่านแดน ซึ่งถือตัวโดยสารทอดเดียวตลอด เพียงแต่ผ่านอาณาเขตประเทศไทยไปนอกราชอาณาจักร ตามข้อตกลงระหว่าง รัฐบาลไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศนั้น ๆ และรวมตลอดถึงผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะแห่งรถไฟเช่นว่านั้นด้วย

มาตรา 14 รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรมีเงินติดตัว หรือมีประกันหรือจะยกเว้นภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ ทั้งนี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เด็กอายุต่ำกว่าสิบสองปี

มาตรา 15 คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร ครอบงำที่อยู่ ในฐานะดังต่อไปนี้ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของคนต่างด้าว ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ นอกจากการปฏิบัติ หรือการต้องห้ามตามมาตรา 11 มาตรา 12 (1) (4) และ (5) และมาตรา 18 วรรคสอง

(1) บุคคลในคณะผู้แทนทางทูต ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร หรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักร เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น

(2) พนักงานฝ่ายกงสุลและลูกจ้างฝ่ายกงสุล ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร หรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักร เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น

(3) บุคคลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศโดยความเห็นชอบของรัฐบาลไทย ให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร

(4) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อรัฐบาลไทยตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ

(5) หัวหน้าสำนักงานขององค์การ หรือทบวงการะหว่างประเทศ ที่มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทย หรือซึ่งรัฐบาลไทยได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว และรวมถึงพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่นซึ่งองค์การหรือทบวงการเช่นว่านั้น แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อองค์การหรือทบวงการดังกล่าว หรือเพื่อรัฐบาลไทย ตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับองค์การ หรือทบวงการระหว่างประเทศนั้น

(6) คู่สมรส หรือบุตร ซึ่งอยู่ในความอุปการะ และเป็นส่วนแห่งครัวเรือนของบุคคลตาม (1)(2)(3)(4) หรือ (5)

(7) คนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเดินทางจากต่างประเทศ เพื่อมาทำงานประจำเป็นปกติ ณ ที่พักอาศัยของบุคคลตาม (1) หรือบุคคลซึ่งได้รับเอกสิทธิ์เท่าเทียมกันกับบุคคล ซึ่งมีตำแหน่งทางทูตตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือกับองค์การหรือทบวงการะหว่างประเทศ

ในกรณีตาม (1)(2)(6) หรือ (7) ให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบถาม และขอหลักฐานเพื่อสอบสวนว่าบุคคล ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรนั้นเป็นผู้ได้รับยกเว้นตามมาตรานี้

มาตรา 16 ในกรณีที่มีพฤติการณ์ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่ประเทศหรือเพื่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมหรือศีลธรรมอันดี หรือความผาสุกของประชาชน ไม่สมควรอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใด หรือจำพวกใดเข้ามาในราชอาณาจักร รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้น หรือจำพวกนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้

มาตรา 17 ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่อง รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใด หรือจำพวกใดเข้ามาในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำกัดปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีใด ๆ ก็ได้

มาตรา 18 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจบุคคล ซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร

เพื่อการนี้ บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาใน หรือออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และผ่านการตรวจอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ของด่านตรวจคนเข้าเมืองประจำเส้นทางนั้น

มาตรา 19 ในการตรวจและพิจารณาว่า คนต่างด้าวผู้ใดต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรหรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นไปพักอาศัยอยู่ ณ ที่ที่เห็นสมควร โดยให้คำรับรองว่าจะมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อรับทราบคำสั่งตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดก็ได้ หรือถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะเรียกประกัน หรือเรียกทั้งประกัน และหลักประกันก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกักตัวผู้นั้นไว้ ณ สถานที่ใด ตามที่เห็นเหมาะสม เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกบุคคล ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำของบุคคลนั้น อาจเป็นประโยชน์แก่กรณีที่สงสัยให้มาสอบสวน หรือปฏิบัติตนและให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่า คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการอันระบุในมาตรา 12 (8) หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการนั้น หรือหญิงหรือเด็กคนใดเข้ามาเพื่อการเช่นว่านั้น พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้ชั่วคราว โดยสั่งให้บุคคลดังกล่าวมารายงานตน และตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือจะสั่งให้ไปรายงานตนและตอบคำถามของเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่ผู้นั้นอาศัยอยู่ ตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดก็ได้ แต่ระยะเวลาที่กำหนดให้รายงานตน และตอบคำถามต้องห่างกันไม่น้อยกว่าเจ็ดวันต่อครั้ง

มาตรา 20 ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ กักตัวคนต่างด้าวผู้ใดไว้ ตามมาตรา 19 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นได้เท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี แต่ห้ามมิให้กักตัวไว้เกินสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกกักตัวมาถึงที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นจะยึดเวลาเกินสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้แต่มิให้เกินเจ็ดวัน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุจำเป็นที่ต้องยึดเวลาไว้ให้ปรากฏด้วย

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ต้องกักตัวคนต่างด้าวผู้ใดไว้เกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาล ขอให้มียานาจอัยกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ต่อไปอีกได้ และศาลอาจสั่งให้มียานาจอัยกักตัวไว้เท่าที่จำเป็นครั้งละไม่เกินสิบสองวัน แต่ถ้าศาลเห็นสมควรจะสั่งให้ปล่อยตัวไปชั่วคราว โดยเรียกประกัน หรือเรียกทั้งประกันและหลักประกันก็ได้

มาตรา 21 ค่าใช้จ่ายในการกักตัวคนต่างด้าวตามมาตรา 19 และมาตรา 20 ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสีย ในกรณีที่ปรากฏตัวเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ หรือเข้ามาโดยไม่มีพาหนะ ให้คนต่างด้าวผู้นั้นเป็นผู้เสีย

มาตรา 22 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่า คนต่างด้าว ซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 12 เข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ โดยมีคำสั่งเป็นหนังสือ ถ้าคนต่างด้าวผู้นั้นไม่พอใจในคำสั่งอาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ เว้นแต่กรณีตามมาตรา 12 (1) หรือ (10) ห้ามมิให้อุทธรณ์ คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด แต่ถ้ารัฐมนตรีมิได้มีคำสั่ง

ภายในเจ็ดวันนับแต่วันยื่นอุทธรณ์ ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีคำสั่งว่าคนต่างด้าวผู้นั้น ไม่เป็นผู้ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 12

การอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ได้ทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ทำตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคนต่างด้าวยื่นอุทธรณ์แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รอการส่งตัวคนต่างด้าวผู้นั้น ออกไปนอกราชอาณาจักรไว้จนกว่าจะได้มีคำสั่งของรัฐมนตรีในกรณีนั้น

ในระหว่างดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือระหว่างรอฟังคำสั่งของรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี ให้นำมาตรา 19 วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลมแต่มีให้นำมาตรา 20 มาใช้บังคับด้วย

หมวด 3

พาหนะ

มาตรา 23 เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ จะต้องนำพาหนะเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามช่องทาง ด้านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานีหรือท้องที่และตามกำหนดเวลา ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 24 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจพาหนะ ที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร หรือพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ารับคนโดยสารเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่พาหนะนั้นได้ใช้ในราชการ โดยเฉพาะของรัฐบาลไทย หรือของรัฐบาลต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยแล้ว

มาตรา 25 พาหนะใดที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ ต้องแจ้งกำหนดวันและเวลาที่พาหนะเข้ามาถึงหรือจะออกจากเขตท่าสถานี หรือท้องที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งควบคุมเขตท่า สถานี หรือท้องที่นั้นภายในกำหนดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศไว้

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไปแจ้งด้วยตนเองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองที่ใกล้ที่สุดโดยมิชักช้า

การแจ้งตามความในมาตรานี้ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะให้ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติ หรือให้ปฏิบัติภายใต้เงื่อนไขอย่างใดแก่พาหนะใดก็ได้

มาตรา 26 พาหนะใดที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ต้องยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่และภายใต้เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องทำการตรวจ ณ ที่อื่น นอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมาย

มาตรา 27 เพื่อประโยชน์ในการตรวจ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาใน หรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรมีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) มิให้คนโดยสารหรือคนประจำพาหนะไปเสียจากพาหนะ หรือสถานที่ที่จัดไว้ ด้วยความเห็นชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่กรณีที่ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะเป็นคนคนเดียวกัน ให้บุคคลนั้นออกไปจากพาหนะเพื่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 25 ในฐานะเป็นผู้ควบคุมพาหนะได้

ถ้าคนโดยสารหรือคนประจำพาหนะดังกล่าวขัดขึ้น หรือก่อความวุ่นวายให้นำมาตรา 29 วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามวรรคนี้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

(2) ยื่นบัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะ รวมทั้งผู้ควบคุมพาหนะต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และภายในเวลาที่อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนด

(3) ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะ ซึ่งนำพาหนะมาจากหรือไปยังชายแดนที่เป็นทางต่อเนื่องกับประเทศอื่น และรับคนโดยสารซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือรับคนโดยสารไปส่งที่ชายแดน เพื่อออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับคนโดยสารซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรเท่านั้น

มาตรา 28 ในระหว่างที่ยังอยู่ในราชอาณาจักร ถ้ามีการเพิ่มหรือลด หรือเปลี่ยนคนประจำพาหนะที่เข้ามาใน หรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร หรือคนประจำพาหนะดังกล่าว ผู้ใดจะไม่กลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าของพาหนะหรือในกรณีที่ไม่มีเจ้าของพาหนะอยู่ในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมพาหนะแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่คนประจำพาหนะจะไม่กลับออกไปดังกล่าวในวรรคหนึ่ง และคนประจำพาหนะนั้นเป็นคนต่างด้าว ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแล้วแต่กรณี นำบุคคลผู้นั้นไปมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

ถ้าคนประจำพาหนะตามวรรคสองขัดขึ้น ไม่ยอมให้เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะแล้วแต่กรณี ปฏิบัติตามวรรคสองให้นำมาตรา 29 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามวรรคนี้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

มาตรา 29 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบคนต่างด้าวผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะจัดการควบคุมคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ในพาหนะ หรือให้ส่งตัวไปยังสถานที่ใด เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ควบคุมไว้ตรวจสอบ หรือให้ส่งตัวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งขัดขึ้นหรือก่อความวุ่นวาย เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะ หรือผู้แทนอาจขอให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจควบคุม หรือจับกุมคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ ถ้าไม่สามารถจะขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทันท่วงที ให้มีอำนาจจับคนต่างด้าวผู้นั้นได้เอง แล้วส่งตัวไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจนั้นรับจัดส่งตัวไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามมาตรา นี้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

มาตรา 30 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะหยุดพาหนะ หรือนำพาหนะไปยังที่ใดที่หนึ่งตามที่จำเป็นเพื่อการตรวจ

การสั่งตามวรรคหนึ่งจะกระทำโดยใช้สัญญาณ หรือวิธีอื่นใดอันเป็นที่เข้าใจกันได้

มาตรา 31 พาหนะใดที่เข้ามาในราชอาณาจักร นับแต่เวลาที่พาหนะนั้นผ่านเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจเสร็จ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับพาหนะนั้นขึ้นไปบนพาหนะ หรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบ หรือเข้าไปในบริเวณ หรือสถานที่จัดไว้เพื่อการตรวจ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ห้ามมิให้เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะยินยอมหรือละเลยให้ผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 32 พาหนะใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร ในระหว่างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจ หรือหลังจากที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจแล้ว แต่พาหนะนั้นยังอยู่ในราชอาณาจักร ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับพาหนะนั้นขึ้นไปบนพาหนะ หรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับเกี่ยวกับบริเวณ หรือสถานที่ที่จัดไว้ เพื่อการตรวจในระหว่างผู้ซึ่งจะออกไปนอกราชอาณาจักรยังมิได้ขึ้นไปบนพาหนะด้วย

ห้ามมิให้เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะยินยอม หรือละเลยให้ผู้ใดกระทำการตามมาตรา นี้

มาตรา 33 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องทำการตรวจพาหนะนอกเวลาราชการหรือต้องไปทำการตรวจพาหนะ ณ ที่อื่น นอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง หรือต้องไปนอกสถานที่ทำการเพื่อควบคุมพาหนะไว้ หรือต้องรอเพื่อตรวจพาหนะอันมิใช่ความผิดของพนักงาน

เจ้าหน้าที่ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนั้นเสียเงินค่าทำการ และ
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 4

การเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

มาตรา 34 คนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการ
ชั่วคราวได้จะต้องเข้ามาเพื่อการดังต่อไปนี้

- (1) การปฏิบัติหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล
- (2) การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ
- (3) การท่องเที่ยว
- (4) การเล่นกีฬา
- (5) ธุรกิจ
- (6) การลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทบวง กรม ที่
เกี่ยวข้อง
- (7) การลงทุนหรือการอื่นที่เกี่ยวกับการลงทุนภายใต้บังคับกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
- (8) การเดินทางผ่านราชอาณาจักร
- (9) การเป็นผู้ควบคุมพาหนะ หรือคนประจำพาหนะที่เข้ามายังท่า
สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักร
- (10) การศึกษาหรือดูงาน
- (11) การปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน
- (12) การเผยแพร่ศาสนาที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทบวง
กรมที่เกี่ยวข้อง
- (13) การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือฝึกสอนในสถาบันการค้นคว้า
หรือสถาบันการศึกษาในราชอาณาจักร
- (14) การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ
- (15) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 35 คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว
ตามมาตรา 34 อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้อยู่
ในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ก็ได้

ระยะเวลาที่จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรให้กำหนดดังนี้

- (1) ไม่เกินสามสิบวัน สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (4)(8) และ (9)
- (2) ไม่เกินเก้าสิบวัน สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (3)
- (3) ไม่เกินหนึ่งปี สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (5) (10) (11) (12)(13)(14) และ (15)
- (4) ไม่เกินสองปี สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (6)
- (5) ตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (1) และ (2)
- (6) ตามกำหนดระยะเวลา ที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พิจารณาเห็นสมควรสำหรับกรณีตามมาตรา 34 (7)

ในกรณีที่คนต่างด้าวมีเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเกินระยะเวลาที่กำหนดใน (1)(2)(3) และ (4) ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี และเมื่อได้อนุญาตแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบ พร้อมด้วยเหตุผลภายในเจ็ดวันนับแต่วันอนุญาต

การขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวต่อไปแต่ละครั้ง ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในระหว่างรอฟังคำสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

มาตรา 36 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราว หากมีพฤติการณ์ที่สมควรเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ให้อธิบดีหรือคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาต ที่ได้อนุญาตไว้แล้วได้ ไม่ว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้อนุญาต

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตคนต่างด้าว ซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตอาจยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด แต่ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามวรรคสอง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ได้ทราบคำสั่งของอธิบดี และให้ทำตามแบบ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อมีการเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งแก่ คนต่างด้าว ในกรณีที่ไม่อาจส่งหนังสือเช่นว่านี้แก่คนต่างด้าวได้ เมื่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ได้ปิดไว้ ณ ที่พักของคนต่างด้าว ที่ได้แจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ ครบกำหนดสี่สิบแปดชั่วโมง ให้ถือว่าคนต่างด้าวผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว

มาตรา 37 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็น การชั่วคราวต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ไม่ประกอบอาชีพหรือรับจ้างทำงาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต จากอธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ถ้ากรณีใดมีกฎหมายว่าด้วย การทำงานของคนต่างด้าวบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้น

(2) พักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในกรณีที่มี เหตุผลสมควรไม่สามารถพักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แจ้ง การเปลี่ยนที่พักอาศัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เข้า พักอาศัย

(3) แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าว ผู้นั้น พักอาศัยภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ย้ายไป ในกรณีเปลี่ยนที่พักอาศัย และถ้าที่พักอาศัยใหม่อยู่ต่างท้องที่กับสถานีตำรวจท้องที่เดิม คนต่างด้าวผู้นั้นต้อง แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่ไปพักอาศัยใหม่ ภายในสี่สิบสี่ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึงด้วย

(4) ถ้าเดินทางไปจังหวัดใด และอยู่ในจังหวัดนั้นเกินสี่สิบสี่ชั่วโมง ให้คนต่างด้าวผู้นั้นแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ ภายใน สี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึง

(5) ถ้าอยู่ในราชอาณาจักรเกินเก้าสิบวัน คนต่างด้าวผู้นั้นต้องมี หนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมืองทราบถึง ที่พักอาศัย ของตน โดยมีชักร้าเมื่อครบระยะเก้าสิบวัน และต่อไปให้กระทำเช่นเดียวกัน ทุกระยะเก้าสิบวัน ถ้าท้องที่ใดมีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ จะแจ้งต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองแห่งนั้นก็ได้

ความใน (3) และ (4) จะมีให้ใช้บังคับแก่กรณีใด ตามมาตรา 34 โดยเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

การแจ้งตามมาตรา 37 คนต่างด้าวอาจไปแจ้งด้วยตนเอง หรือมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 38 เจ้าบ้าน เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการโรงแรม ซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่ที่บ้าน เคหสถาน หรือ โรงแรมนั้นตั้งอยู่ภายในยี่สิบสี่ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัย ถ้าท้องที่ใดไม่มีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่นั้น

ในกรณีที่บ้าน เคหสถาน หรือ โรงแรมที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัยตามวรรคหนึ่ง ตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ กองตรวจคนเข้าเมือง

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 39 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราว หากเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าการได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าก่อนเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรได้อีก และคนต่างด้าวนั้นได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา 12 ถ้าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรยังมีเหลืออยู่ ให้อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้เท่าระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่นั้น

การขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ และเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในกฎกระทรวง

หมวด 5

การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา 40 ภายใต้บังคับมาตรา 42 มาตรา 43 และมาตรา 51 ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดจำนวนคนต่างด้าว ซึ่งจะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี แต่มิให้เกินประเทศละหนึ่งร้อยคนต่อปี และสำหรับคนไร้สัญชาติมิให้เกินห้าสิบคนต่อปี

เพื่อประโยชน์แห่งการกำหนดจำนวนคนต่างด้าว บรรดาอาณานิคมของประเทศหนึ่งรวมกัน หรือแต่ละอาณาจักรซึ่งมีการปกครองของตนเองให้ถือเป็นประเทศหนึ่ง

มาตรา 41 คนต่างด้าวจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ และด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ภายในจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 40 และได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 47 แล้ว

เพื่อให้การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประเทศให้มากที่สุด ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของคนต่างด้าว ซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยคำนึงถึง รายได้ สินทรัพย์ ความรู้ ความสามารถในด้านวิชาชีพ และฐานะในครอบครัวของคนต่างด้าวดังกล่าวกับบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย เจื่อนใจเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ หรือเจื่อนใจอื่นตามความเหมาะสม เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ และเจื่อนใจในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

การขออนุญาต คนต่างด้าวจะขอก่อนเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร หรือขอภายหลังได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวแล้วก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ให้คนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวกรณีใดกรณีหนึ่ง ตามมาตรา 34 อาจยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรได้

คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาต ให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรก่อนเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร จะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต่อเมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และได้ยื่นรายการและผ่านการตรวจ อนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 18 วรรคสอง และไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา 12 และ

มาตรา 44 และได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 47 แล้ว ในระหว่างขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

มาตรา 42 บุคคลดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของประกาศกำหนดจำนวนคนต่างด้าว ซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 40

(1) คนต่างด้าวซึ่งเคยเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว และได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 48 หรือมาตรา 51

(2) หญิงซึ่งมีสัญชาติไทยโดยการเกิด และได้สละสัญชาติไทยในกรณีที่ได้สมรสกับคนต่างด้าว

(3) บุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของหญิง ซึ่งมีสัญชาติไทยโดยการเกิด ไม่ว่าหญิงนั้นจะสละสัญชาติไทยในกรณีที่ได้สมรสกับคนต่างด้าวหรือไม่ก็ตาม

(4) บุตรของบิดามารดา ซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่เกิดในระหว่างเวลาที่มารดาออกไปนอกราชอาณาจักร โดยมีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา 48 เมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรพร้อมกับบิดาหรือมารดา ซึ่งกลับเข้ามาอีกภายในเวลาที่กำหนดตามหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร และบุตรนั้นอายุยังไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา 43 คนต่างด้าวที่นำเงินตราต่างประเทศ เข้ามาลงทุนในราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้น มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรนอกเหนือจากจำนวนคนต่างด้าวที่รัฐมนตรีประกาศ ตามมาตรา 40 ก็ได้ แต่ในปีหนึ่ง ๆ จะเกินร้อยละห้าของจำนวนดังกล่าวมิได้

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศ ที่นำเข้ามาลงทุน คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงฐานะการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีแต่ไม่เกินห้าปี ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา 44 ห้ามมิให้คนต่างด้าวผู้ใด เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(1) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทย หรือ คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิด ที่ยกเว้นไว้ในกฎหมาย

(2) เป็นผู้ไม่สามารถประกอบการหาเลี้ยงชีพได้ เพราะกายพิการ หรือจิตพั่นเพี้ยน ไม่สมประกอบ หรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนด ใน กฎกระทรวง

ความใน (2) มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวผู้เป็นบิดา มารดา สามิ ภริยา หรือบุตรของบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร และมีฐานะที่จะ เลี้ยงดูซึ่งกันและกันได้

มาตรา 45 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็น การชั่วคราว หากประสงค์จะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอตามแบบที่ กำหนดในกฎกระทรวง ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง ในท้องที่ที่ตนอยู่ ในกรณีที่ ท้องที่นั้น ไม่มีที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง ให้ยื่นคำขอ ณ ที่ทำการตรวจ คนเข้าเมืองที่ใกล้เคียง เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่เกินจำนวน ที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 40 หรือจำนวนตามมาตรา 43 แล้วแต่กรณี หรือ เป็นบุคคลตามมาตรา 42 และไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา 44 แล้ว จะอนุญาต ให้คนต่างด้าวผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ก็ได้

คนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หากกำหนด ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวจะสิ้นสุดลงใน ระหว่างการพิจารณา คนต่างด้าวผู้นั้นอาจยื่นคำขอ ณ ที่ทำการตรวจ คนเข้าเมืองแห่งเดียวกันนั้น เพื่ออยู่ในราชอาณาจักรต่อไปจนถึงวันได้รับทราบ ผลการพิจารณา ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการ มอบหมายมีอำนาจอนุญาตได้ การอนุญาตนี้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย จะกำหนดเงื่อนไขประการใดก็ได้

การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 46 คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร ถ้าในระหว่าง รอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในตามมาตรา 41 หรืออยู่ในระหว่างรอรับทราบผลของการ พิจารณาของคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย

ตามมาตรา 45 วรรคสอง คนต่างด้าวผู้นั้นเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรให้ถือว่าการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 41 วรรคห้า หรือมาตรา 45 วรรคสอง เป็นอันสิ้นสุด เว้นแต่ก่อนเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก และคนต่างด้าวผู้นั้นได้กลับเข้ามาภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้ตามที่ได้รับการผ่อนผัน

มาตรา 47 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่จากอธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายไว้เป็นหลักฐาน ภายในเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร

ในกรณีที่คนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปี ได้รับอนุญาตให้มิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองต้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในนามของคนต่างด้าวผู้นั้น ในการนี้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้ต่างหาก หรือรวมกับผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองก็ได้

ถ้าไม่ขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจสั่งระงับการอนุญาตให้มิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเสียได้ ในกรณีเช่นนี้การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 41 วรรคห้า หรือมาตรา 45 วรรคสอง เป็นอันสิ้นสุด

ผู้ขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตรา และหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 48 ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้ใช้ได้ตลอดไป แต่ถ้าผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ได้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นเป็นอันใช้ได้ต่อไป เว้นแต่ก่อนที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ที่มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ได้นำใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา 50 ในกรณีเช่นนี้ หากคนต่างด้าวผู้นั้นกลับเข้ามาในราชอาณาจักรภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานให้ และไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12 หรือมาตรา 44 ให้ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ยังคงใช้ได้ต่อไป

บทบัญญัติในมาตรา 12 เฉพาะความใน (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง และความใน (2)(3) และ (4) มิให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 49 ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ที่ใช้ไม่ได้ตามมาตรา 48 ให้ผู้ถือหรือผู้ครอบครองส่งคืนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองส่งคืนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 50 คนต่างด้าวซึ่งเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยชอบ และประสงค์จะเดินทางออกป็นอกราชอาณาจักรและจะกลับเข้ามาอีก ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) นำใบสำคัญถิ่นที่อยู่มาให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังทำหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) ในกรณีที่ไม่มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่เพราะเป็นคนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรก่อนมีบทบัญญัติที่ให้คนต่างด้าว นั้น ต้องขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้มาขอรับ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่จากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อน แล้วปฏิบัติตาม (1)

(3) ในกรณีที่ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ไม่มีที่วางที่จะสลักหลังตาม (1) ผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่จะต้องขอเปลี่ยนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 52 เสียก่อน

หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานให้ และภายในกำหนดหนึ่งปีนั้น ผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่จะออกไปนอกราชอาณาจักรและกลับเข้ามาที่ครั้งก็ได้

การขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีก และการขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตาม (2) ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 51 คนต่างด้าวซึ่งเคยเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร แต่ไม่มีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก หรือมีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก แต่มิได้กลับเข้ามาภายใน

เวลาที่กำหนดตามมาตรา 48 หากประสงค์จะกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามเดิม ให้อื่นคำขอตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อพิจารณาอนุญาต เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า คนต่างด้าวผู้นั้นมีเหตุผลและข้อแก้ตัวอันสมควร ทั้งไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12 และมาตรา 44 จะอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต่อไป โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีก็ได้ แต่ต้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใหม่ ในระหว่างการขออนุญาตให้นำมาตรา 45 วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทบัญญัติในมาตรา 12 เฉพาะความใน (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือ เอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง และความใน (2)(3) และ (9) มิให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่ง

ผู้ขอรับ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใหม่ตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตรา และหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 52 เอกสารที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ของผู้ใดสูญหายหรือชำรุดและผู้นั้นประสงค์จะได้ใบแทน หรือกรณีขอเปลี่ยนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 50 (3) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนเป็นที่พอใจแล้ว ให้ออกใบแทนหรือเปลี่ยนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้ โดยผู้ขอต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 6

การส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

มาตรา 53 คนต่างด้าวซึ่งเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ภายหลังปรากฏว่า เป็นบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา 12 (7) หรือ (8) หรือเป็นบุคคลตามมาตรา 12 (10) หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 43 วรรคสอง หรือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 44 หรือเป็นผู้ได้รับโทษตามมาตรา 63 หรือมาตรา 64 ให้อธิบดีเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าควรเพิกถอนการอนุญาตให้มิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ก็ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งเพิกถอนการอนุญาตต่อไป

มาตรา 54 คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการอนุญาตนั้นสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งตัวคนต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรก็ได้

ถ้ามีกรณีต้องสอบสวนเพื่อส่งตัวกลับตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา 19 และมาตรา 20 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีคำสั่งให้ส่งตัวคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ในระหว่างรอการส่งกลับ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอนุญาตให้ไปพักอาศัยอยู่ ณ ที่ใด โดยคนต่างด้าวผู้นั้นต้องมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด โดยต้องมีประกัน หรือมีทั้งประกันและหลักประกันก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ ณ สถานที่ใดเป็นเวลานานเท่าใด ตามความจำเป็นก็ได้ ค่าใช้จ่ายในการกักตัวนี้ ให้คนต่างด้าวผู้นั้นเป็นผู้เสีย

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรก่อนวันที่พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช 2480 ใช้บังคับ

มาตรา 55 การส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งตัวกลับโดยพาหนะใด หรือช่องทางใดก็ได้ตามแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาเห็นสมควร

ค่าใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวกลับดังกล่าวนี้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำเข้ามาเป็นผู้เสีย ในกรณีที่ไม่มีปรากฏตัวเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ให้ผู้กระทำความผิด ตามมาตรา 63 หรือมาตรา 64 เป็นผู้เสีย โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกค่าใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวกลับจากผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งโดยสิ้นเชิง หรือร่วมกันตามแต่จะเลือก แต่ถ้าคนต่างด้าวผู้นั้นจะขอกลับโดยพาหนะอื่นหรือทางอื่น โดยยอมเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตก็ได้

มาตรา 56 ในกรณีที่มีการยกเว้นการตรวจลงตรา สำหรับคนต่างด้าว ตามมาตรา 12 (1) และคนต่างด้าวได้แสดงตัวหรือเอกสารที่ใช้เดินทางอย่างใดอย่างหนึ่งของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะใด หรือแสดงหลักฐานของบุคคลอื่นใด ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อเป็นประกันในการกลับออกไปนอกราชอาณาจักรของคนต่างด้าวดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ที่ออกตัว เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวแล้วแต่กรณี มิให้ยกเลิก คืนหรือเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในตัว เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว ทั้งนี้ โดยจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ หรือไม่ก็ได้

การส่งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยการติดคำสั่งไว้กับหรือประทับข้อความคำสั่งลงไว้บนตัวเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว และเมื่อพนักงาน

เจ้าหน้าที่ได้สั่งการแล้ว ถ้ามีการยกเลิก คิน หรือเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในตัว เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวให้แตกต่างไปจากที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ โดยมิได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การนั้นย่อมไม่สามารถใช้อ้าง กับพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ที่ออกตัวเอกสารหรือหลักฐานแล้วแต่กรณี ให้กระทำการ ตามข้อผูกพันเดิมในตัว เอกสาร หรือหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการส่ง คนต่างด้าวนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

หมวด 7

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 57 เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดอ้างว่าเป็นคนมี สัญชาติไทย ถ้าไม่ปรากฏหลักฐานอันเพียงพอที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเชื่อถือได้ว่า เป็นคนมีสัญชาติไทย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นเป็นคนต่างด้าวจนกว่าผู้นั้น จะพิสูจน์ได้ว่าตนมีสัญชาติไทย

การพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง หากผู้นั้นไม่พอใจคำสั่งของ พนักงานเจ้าหน้าที่จะร้องขอต่อศาลให้พิจารณาก็ได้

ในกรณีที่มีการร้องขอต่อศาล เมื่อได้รับคำร้องขอแล้ว ให้ศาลแจ้งต่อ พนักงานอัยการ พนักงานอัยการมีสิทธิที่จะโต้แย้งคัดค้านได้

มาตรา 58 คนต่างด้าวผู้ใด ไม่มีหลักฐานการเข้ามาในราชอาณาจักรโดยถูกต้อง ตามมาตรา 12 (1) หรือไม่มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตาม พระราชบัญญัตินี้ และทั้งไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียน คนต่างด้าว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคนต่างด้าวผู้นั้นเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 59 ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมาย มี อำนาจหน้าที่ทำการจับกุม และปราบปรามผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ โดย ให้มีอำนาจออกหมายเรียก หมายจับ หรือหมายค้น หรือจับ ค้นหรือควบคุม และ ให้มีอำนาจสอบสวนคดีความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 60 ในเขตท้องที่ใด รัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรที่จะ ยกเว้นค่าธรรมเนียมอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ กระทำได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 61 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามมาตรา 10 ต้อง ระวังโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 62 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 หรือมาตรา 18 วรรคสอง ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีสัญชาติไทย ต้องระวังโทษปรับ ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 63 ผู้ใดนำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร หรือ กระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการอุปการะหรือช่วยเหลือ หรือให้ความ สะดวกแก่คนต่างด้าวให้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ต้อง ระวังโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 และ ภายใตพาหนะนั้นมีคนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราช บัญญัตินี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะนั้นได้กระทำ ความผิดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถรู้ได้ว่าภายใตพาหนะ นั้นมีคนต่างด้าวตั้งกล่าวอยู่ แม้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา 64 ผู้ใดรู้ว่าคนต่างด้าวคนใด เข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้เข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุม ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และ ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราช บัญญัตินี้เข้าพักอาศัย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นรู้ว่าคนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามา ในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่รู้โดยได้ ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดามารดา บุตร สามี หรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา 65 เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 23 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 66 เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 25 มาตรา 26 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 27 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 67 เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 27 (1) วรรคหนึ่ง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา 27 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 68 เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 28 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 69 เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 28 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับเรียงรายตัวคนประจำพาหนะที่มีได้นำไปมอบนั้น คนละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 70 พาหนะใดมีคนโดยสารซึ่งเป็นคนต่างด้าว ซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12 (1) เข้ามาในราชอาณาจักร เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนั้น ต้องระวางโทษปรับเรียงรายตัวคนต่างด้าวกคนละไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 71 เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 29 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้คนต่างด้าวหลบหนี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 72 คนต่างด้าวผู้ใดหลบหนีไปจากพาหนะ หรือหลบหนีไปในระหว่างส่งตัวไปยังสถานที่ใด ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้เจ้าของพาหนะ

หรือผู้ควบคุมพาหนะควบคุมตัวไว้ หรือให้ส่งตัวไปตามมาตรา 29 หรือหลบหนีไป ในระหว่างที่ถูกกักตัว หรือควบคุมตามอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 73 เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 30 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 74 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 หรือมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 75 คนต่างด้าวผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 37 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 76 คนต่างด้าวผู้ใด ไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา 37 (2)(3)(4) หรือ (5) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 77 ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 38 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้จัดการโรงแรม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 78 ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 49 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 79 เจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ที่ออกตัวเอกสารหรือหลักฐานผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 56 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินวันละห้าร้อยบาทจนกว่าคนต่างด้าวดังกล่าวจะกลับออกไปนอกราชอาณาจักร แต่มิให้ปรับเกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 80 ผู้ใดทำลายคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งการ ตามมาตรา 56 วรรคสอง หรือทำให้คำสั่งดังกล่าวลบล้าง โดยมิเจตนามิให้เจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ที่ออกตัว เอกสารหรือหลักฐานทราบถึงคำสั่งดังกล่าวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 81 คนต่างด้าวผู้ใดอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการอนุญาตสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 82 คนต่างด้าวผู้ใดหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตาม ขัดขืน หรือไม่ยอมรับทราบคำสั่งของรัฐมนตรี คณะกรรมการ อธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย ซึ่งสั่งการแก่คนต่างด้าวผู้นั้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ถ้าคำสั่งตามวรรคหนึ่ง เป็นคำสั่งให้กลับออกไปนอกราชอาณาจักร คนต่างด้าวผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 83 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา 84 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง มาตรา 63 มาตรา 64 มาตรา 71 และมาตรา 82 วรรคสอง ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้แทน อธิบดีกรมอัยการหรือผู้แทน และผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง หรือผู้แทน เป็นกรรมการ มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจมอบหมายให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบแทนได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ หรือเงื่อนไขประการใด ๆ ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา 85 ให้ถือว่าคนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวอยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ แต่คงได้รับสิทธิและประโยชน์เพียงเท่าที่ปรากฏในหลักฐานการอนุญาตไว้แล้วเท่านั้น

มาตรา 86 ให้คนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และได้อยู่เกินเก้าสิบวันแล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แจ้งครั้งแรกต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 37 (5) ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 87 ให้เจ้าบ้าน เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการโรงแรม ซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เข้าพักอาศัยอยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 38 ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 88 ให้ถือว่าใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และที่ยังสมบูรณ์อยู่เป็นใบสำคัญถิ่นที่อยู่ที่ได้ออกให้ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 89 ให้ถือว่าหลักฐานการแจ้งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีก ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นหลักฐานการแจ้งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีกตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 90 ให้ถือว่าคนต่างด้าวซึ่งถูกสั่งให้กักตัวไว้ เพื่อรอการส่งกลับอยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ซึ่งถูกสั่งให้กักตัวไว้เพื่อรอการส่งกลับตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 91 ให้ถือว่าคำร้องต่าง ๆ ของคนต่างด้าวที่ค้างพิจารณา อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคำร้องที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 92 ให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2493 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2497 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. ไทตระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ค่าธรรมเนียม

(1)	อุทธรณ์ตามมาตรา 22	คนละไม่เกิน 500 บาท
(2)	คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไป ตามมาตรา 35 คนหนึ่ง	ครั้งละไม่เกิน 500 บาท
(3)	อุทธรณ์ตามมาตรา 36	คนละไม่เกิน 500 บาท
(4)	คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก สำหรับการกลับครั้งหนึ่ง ตามมาตรา 39 คนหนึ่ง	ครั้งละไม่เกิน 500 บาท
(5)	คำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 45	คนละไม่เกิน 2,000 บาท
(6)	ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 47 หรือมาตรา 50 ในกรณีที่ผู้ขอ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรส หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย	ฉบับละไม่เกิน 50,000 บาท
(7)	หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา 50 (1)	คนละไม่เกิน 500 บาท
(8)	ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 50 (2)	ฉบับละไม่เกิน 5,000 บาท
(9)	เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา 52	ฉบับละไม่เกิน 500 บาท
(10)	คำขอเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 57	คนละไม่เกิน 200 บาท

ค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

- (1) การตรวจพาหนะนอกเวลาราชการ
 ถ้าพาหนะไม่มีคนโดยสาร
 พาหนะหนึ่ง ครั้งละไม่เกิน 200 บาท
 ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
 ตามรายตัวคนโดยสาร คนละไม่เกิน 10 บาท
- (2) การตรวจพาหนะ ณ ที่อื่น
 นอกจากที่อธิบดีประกาศ
 กำหนดตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง
 พาหนะหนึ่ง วันละไม่เกิน 200 บาท
- (3) การรอคอยเพื่อตรวจพาหนะ
 อันมิใช่ความผิดของพนักงาน
 เจ้าหน้าที่ วันละไม่เกิน 200 บาท
- (4) การไปนอกสถานที่ทำการ
 เพื่อควบคุมพาหนะ พาหนะหนึ่ง วันละไม่เกิน 200 บาท

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523

ภูมิพลอดุลยเดช พร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2523
เป็นปีที่ 35 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามใน (1) ของมาตรา
12 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

"การตรวจลงตราตาม (1) ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกค่าธรรมเนียมในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม และ
ค่าทำการ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ค่าธรรมเนียม

(1) การตรวจลงตราตามมาตรา 12 (1) ครั้งละไม่เกิน	500 บาท
(2) อุทธรณ์ตามมาตรา 22 คนละไม่เกิน	500 บาท

(3)	คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวต่อไปตามมาตรา 35 คนหนึ่งครั้งละไม่เกิน	500 บาท
(4)	อุทธรณ์ตามมาตรา 36 คนละไม่เกิน	500 บาท
(5)	คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาใน ราชอาณาจักรอีก สำหรับการกลับครั้งหนึ่ง ตามมาตรา 39 คนหนึ่งครั้งละไม่เกิน	500 บาท
(6)	คำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 45 คนละไม่เกิน	2,000 บาท
(7)	ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 47 หรือ มาตรา 51 ฉบับละไม่เกิน ในกรณีที่ผู้ขอ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ เป็นคู่สมรส หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของ คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย ฉบับละไม่เกิน	50,000 บาท 25,000 บาท
(8)	หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา 50 (1) คนละไม่เกิน	500 บาท
(9)	ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 50 (2) ฉบับละไม่เกิน	5,000 บาท
(10)	เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา 52 ฉบับละไม่เกิน	500 บาท
(11)	คำขอเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามมาตรา 57 คนละไม่เกิน	200 บาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป.ติณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ข

(สำเนา)

กฎกระทรวง (พ.ศ. 2523) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 22 มาตรา 33 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 39 มาตรา 45 มาตรา 47 มาตรา 50 มาตรา 51 มาตรา 52 และมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้
(1)	อุทธรณ์ตามมาตรา 22	คนละ 500 บาท
(2)	คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไป ตามมาตรา 35	คนหนึ่ง ครั้งละ 300 บาท
(3)	อุทธรณ์ตามมาตรา 36	คนละ 500 บาท
(4)	คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาใน ราชอาณาจักรอีก สำหรับการ กลับครั้งหนึ่งตามมาตรา 39 คนหนึ่ง	ครั้งละ 300 บาท
(5)	คำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ใน ราชอาณาจักรตามมาตรา 45	คนละ 1,000 บาท
(6)	ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ตามมาตรา 47	ฉบับละ 50,000 บาท
	ในกรณีที่ผู้ขอ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ เป็นคู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่ บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าว ที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ ของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย	ฉบับละ 15,000 บาท
	ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ตามมาตรา 51	ฉบับละ 15,000 บาท

- (7) หลักฐานการแจ้งออกไปนอก
ราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามา
อีกตามมาตรา 50 (1)   คนละ 300 บาท
- (8) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่
ตามมาตรา 50 (2)   ฉบับละ 2,000 บาท
- (9) เอกสารที่ออกให้
ตามมาตรา 52   ฉบับละ 400 บาท
- (10) คำขอเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา 57   คนละ 10 บาท

ข้อ 2. ให้กำหนดค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามมาตรา 33
ดังต่อไปนี้

- (1) การตรวจเรือเดินทะเลที่มีขนาด
ตั้งแต่ห้าร้อยตันรียิสเตอร์ขึ้นไป
นอกเวลาราชการถ้าไม่มีคนโดยสาร
พาหนะหนึ่งให้เสีย   ครั้งละ 200 บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร   คนละ 10 บาท
- (2) การตรวจเรือเดินทะเลหรือเรือใบ
ที่มีขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยตันรียิสเตอร์
ขึ้นไป แต่ไม่ถึงห้าร้อยตันรียิสเตอร์
นอกเวลาราชการ
ถ้าไม่มีคนโดยสาร
พาหนะหนึ่งให้เสีย   ครั้งละ 100 บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร   คนละ 10 บาท
- (3) การตรวจเรือยนต์ เรือกลไฟ
รวมทั้งเรือพ่วงที่ถูกลากจูงโดย
เรือยนต์หรือเรือกลไฟ นอกจาก
(1) หรือ (2) นอกเวลาราชการ
ถ้าไม่มีคนโดยสาร
พาหนะหนึ่งให้เสีย   ครั้งละ 20 บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร   คนละ 3 บาท

- (4) การตรวจพาหนะทางอากาศ นอก
เวลาราชการ ถ้าไม่มีคนโดยสาร
พาหนะหนึ่งให้เสีย ครั้งละ 200 บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร คนละ 10 บาท
- (5) การตรวจรถยนต์ รถไฟที่เดินทาง
ผ่านเข้ามาในหรือออกไปนอก
ราชอาณาจักร นอกเวลาราชการ
ถ้าไม่มีคนโดยสาร
พาหนะหนึ่งให้เสีย ครั้งละ 25 บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร คนละ 5 บาท
- (6) การตรวจพาหนะทางบกอื่น นอก
เวลาราชการ ถ้าไม่มีคนโดยสาร
พาหนะหนึ่งให้เสีย ครั้งละ 10 บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร คนละ 3 บาท
- (7) การตรวจพาหนะ ณ ที่อื่น นอกจาก
ที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา
26 วรรคหนึ่ง พาหนะหนึ่งให้เสีย วันละ 200 บาท
- (8) การรอคอยเพื่อตรวจพาหนะใน (1)
(2)(3)(4)(5) และ (6)
อันมิใช่ความผิดของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ วันละ 200 บาท
- (9) การไปนอกสถานที่ทำการเพื่อ
ควบคุมพาหนะ พาหนะหนึ่งให้เสีย วันละ 200 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2523

(ลงชื่อ) พลเอก เล็ก นวมมาลี

(เล็ก นวมมาลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(สำเนา)
กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2523)
ออกตามความในพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 18 มาตรา 35 มาตรา 39 มาตรา 45 และมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2523 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. การยื่นรายการของบุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาใน หรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา 18 ให้บุคคลนั้นยื่นรายการตามแบบ ตม. 6 ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ 2. การยื่นคำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวต่อไปแต่ละครั้งตามมาตรา 35 ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ ตม. 7 ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ 3. การยื่นคำขออนุญาต เพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก ตามมาตรา 39 ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอแบบ ตม. 8 ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ 4. การยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 45 ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ ตม. 9 ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ 5. การยื่นคำขอพิสูจน์สัญชาติไทย ตามมาตรา 57 ให้ผู้นั้นยื่นคำขอตามแบบ ตม. 10 ทำยกกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2523

ประเทือง กิริติบุตร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ดม. 6

TM. 6

รายการของบุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร
 DETAILS OF PERSON ENTERING OR LEAVING THE KINGDOM

ลำดับที่..... No.		บัตรขาเข้า ARRIVAL CARD	
ชื่อ Name ชื่อสกุล Family ชื่อตัว First name ชื่อรอง Middle name			ชาย Male หญิง Female
วัน เดือน ปีเกิด Date of birth		สถานที่เกิด Place of birth	
สัญชาติ Nationality		อาชีพ Occupation	
หนังสือเดินทางเลขที่ Passport No.	ออกให้ที่ Place of issue	เมื่อวันที่ Date of issue	
ตรวจลงตราเลขที่ Visa No.	ออกให้ที่ Place of issue	เมื่อวันที่ Date of issue	
เดินทางมาจาก From	โดยทางรถไฟ By rail โดยทางรถยนต์ By Road โดยทางเรือ By Ship	โดยทางอากาศ By air เที่ยวบินที่..... Flight No.	

เดินทางมาประเทศไทยครั้งแรก	เดินทางมาเป็นคณะท่องเที่ยว	ระยะเวลาพำนัก
First trip to Thailand	Travelling on group tour	Length of stay
ใช่ Yes ไม่ใช่ No	ใช่ Yes ไม่ใช่ No	.....วัน days(s)

ความประสงค์ในการมา Purpose of visit

ท่องเที่ยว Tourist	การประชุม Convention	ธุรกิจ Business
ราชการ official	จุดประสงค์อื่น ๆ others	(โปรดระบุ)(Please specify)

ผ่านไปยัง Transit to .....

ที่อยู่ปัจจุบัน Country of residence	ที่อยู่ในประเทศไทย Address in Thailand
.....	.....
City/State Country	

ลายมือชื่อ.....
Signature

บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร
Person entering the Kingdom

สำหรับเจ้าหน้าที่

FOR OFFICIAL USE

อนุญาตให้อยู่ตามสิทธิเดิม

ลำดับที่.....

บัตรขาออก

No.

DEPARTURE CARD

ชื่อ Name				ชาย
ชื่อสกุล Family	ชื่อตัว First name	ชื่อรอง Middle name		Male
.....	.....	.....		หญิง
				Female

หนังสือเดินทางเลขที่ Passport No.	ออกให้ที่ Place of issue	เมื่อวันที่ Date of issue
.....	.....	.....

ลายมือชื่อ.....บุคคลซึ่งเดินทางออกป็นนกราชอาณาจักร
Signature Person leaving the Kingdom

คำเตือน

NOTICE

- โปรดเขียนตัวบรรจงและขีดเส้นใต้ชื่อสกุล
PLEASE WRITE IN BLOCK LETTERS, AND UNDERLINE FAMILY NAME
- ผู้โดยสารทุกคนจะต้องกรอกบัตรขาเข้า/ออก คนละหนึ่งฉบับ
ONE ARRIVAL CARD/DEPARTURE CARD MUST BE COMPLETED BY EVERY PASSENGER
- กรุณาเก็บบัตรส่วนนี้ไว้ในเอกสารเดินทางของท่าน และมอบให้กับเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเมื่อท่านเดินทางออก
PLEASE KEEP THIS PORTION OF THE FORM IN YOUR PASSPORT/TRAVELLING DOCUMENT AND PRESENT IT TO THE IMMIGRATION OFFICER ON YOUR DEPARTURE.
- กรณีเปลี่ยนที่พักจากที่กรอกข้อความในบัตรนี้ ต้องแจ้งต่อกองตรวจคนเข้าเมืองภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง
IN CASE OF CHANGE OF ADDRESS FROM WHAT IS STATED IN THIS FORM MUST NOTIFY THE IMMIGRATION OFFICE WITHIN TWENTY FOUR HOURS.

5. ต้องแจ้งที่พักอาศัยต่อกองตรวจคนเข้าเมืองเมื่ออยู่เกินเก้าสิบวัน และ
ต่อไปต้องแจ้งทุก ๆ เก้าสิบวัน

MUST NOTIFY YOUR PLACE OF RESIDENCE TO THE
IMMIGRATION OFFICE IF YOU STAY LONGER THAN NINETY
DAYS AND ARE REQUIRED TO DO SO EVERY NINETY DAYS.

6. บุคคลต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทย และมีเงินได้ หรือบุคคลต่างด้าวที่
เข้ามาในประเทศไทยเกินเก้าสิบวัน ไม่ว่าจะมิเงินได้หรือไม่ก็ตาม ต้องมี
ใบผ่านภาษีอากรจากกรมสรรพากร เมื่อจะเดินทางออกจากประเทศไทย
ถ้าไม่มีจะ ไม่อนุญาตให้เดินทางออก

ALIEN ENTERING THAILAND AND HAVING INCOME OF ALIEN
STAYING OVER NINETY DAYS IN THAILAND WITH OR WITHOUT
INCOME MUST POSSESS A TAX CLEARANCE CERTIFICATE FROM
THE REVENUE DEPARTMENT BEFORE LEAVING THAILAND, IF
NOT, WILL NOT BE PERMITTED TO LEAVE.

สำหรับเจ้าหน้าที่

FOR OFFICIAL USE

1. ต่ออายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
2. ใบผ่านภาษีหมวดที่.....เล่มที่.....เลขที่.....
ออกให้ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตม.7
TM.7

อากรแสตมป์
Duty Stamp

คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไป
APPLICATION FOR EXTENSION OF TEMPORARY STAY IN THE KINGDOM

ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง.....

Immigration office

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
date month year

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

To Director-General of the Police Department

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....

I, (Mr./Mrs./Miss.) Family name

ชื่อตัว.....ชื่อรอง.....

first name middle name

อายุ.....ปี เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

age years date of birth month

สถานที่เกิด.....สัญชาติ.....

place of birth nationality

ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เลขที่.....

holding passport or travelling document no.

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ออกให้ที่.....

date month year issued at

มีอายุใช้ได้ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ประเภทของวีซ่า.....

valid until date month year kind of visa

ได้โดยสารพาหนะ.....จาก.....

arrived by(mode of transportation) from

เข้ามาทางด่าน.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

port of arrival date month year

บัตรขาเข้า/ขาออก ตม.6 ลำดับที่.....

arrival/departure card TM.6 no.

ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปอีก มี
กำหนด.....วัน

I wish to apply for an extension of temporary stay in the
Kingdom for another period of .....days

เหตุผลที่ขอยืดต่อ.....
reason(s) for extension

.....
.....

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ทบทวน
signature of right thumb print applicant

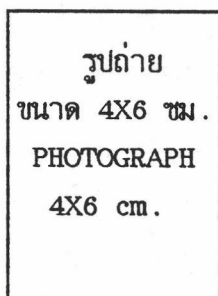
สถานที่พักในประเทศไทย.....
address in Thailand

คำขออนุญาตฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน
This application is written by

อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
address no. road Tambon/Khwaeng

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
Amphoe/Khet Changwat

ลายมือชื่อ.....ผู้เขียน
signature writer

คำเตือน
NOTICE

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขออนุญาตด้วยตนเอง
APPLICATION MUST BE MADE IN PERSON
2. ค่าธรรมเนียมการยื่นคำขออนุญาต 500 บาท
APPLICATION FEE IS 500 BAHT.
3. จะได้รับอนุญาตหรือไม่ก็ตาม เงินค่าธรรมเนียมจะไม่คืน
WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,
APPLICATION FEE IS NOT REFUNDABLE

ตม.8

TM.8

อากรแสตมป์ Duty Stamp

คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก
 APPLICATION FOR RE-ENTRY PERMIT INTO THE KINGDOM

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

date month year

เรียน พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง
 To Immigration officer

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....

I, (Mr.,Mrs.,Miss.) Family name

ชื่อตัว.....ชื่อรอง.....สัญชาติ.....

first name middle name nationality

อายุ.....ปี เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

age years date of birth month year

จังหวัด.....ประเทศ.....อาชีพ.....

Changwat country occupation

ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

present address no. road Tambon/Khwaeng

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Amphoe/Khet Changwat

ขอยื่นคำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก

hereby apply for a re-entry permit into the Kingdom.

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะเดินทางไปยังประเทศ.....

I intend to go to

กำหนดออกจากประเทศไทย วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
leaving/Thailand on: date month year

โดยทาง.....เพื่อไป.....และจะกลับ
by Z(mede of transportation)for(purpose of visit) and shall return
ประเทศไทยประมาณวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
to Thailand about: date month year

ข้าพเจ้าถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของ

I hold the passport or travelling document of

ประเทศ.....ออกให้.....เลขที่.....
(country) issued at no.

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....มีอายุใช้ได้ถึงวันที่.....
date month year valid until date

เดือน.....พ.ศ.....หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทน
month year passport of travelling

หนังสือเดินทางของข้าพเจ้าใช้ได้สำหรับประเทศ.....
document is valid for (Country)

ครั้งสุดท้ายข้าพเจ้าได้รับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางประเภท

My previous visa for Thailand is of the category of

คนเดินทางผ่านราชอาณาจักร

transit passenger

คนอยู่ชั่วคราว

non-immigrant

นักท่องเที่ยว

tourist

ออกให้.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
issued at date month year

ข้าพเจ้าเดินทางมาถึงประเทศไทยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
I arrived in Thailand on date month year

และได้รับอนุญาตให้อยู่ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
and have been permitted to stay up to : date month year

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างบนนี้เป็นความจริงทุกประการ

I hereby certify that the above statement is true and correct.

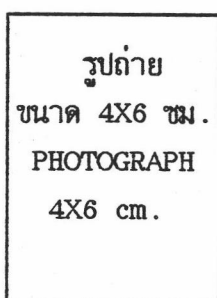
ขอแสดงความนับถือ

yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ

Signature or right thumb print

appellant

คำเตือน

NOTICE

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขออนุญาตด้วยตนเอง
APPLICATION MUST BE MADE IN PERSON
2. ค่าธรรมเนียมการยื่นคำขออนุญาต 500 บาท
APPLICATION FEE IS 500 BAHT.
3. จะได้รับอนุญาตหรือไม่ก็ตาม เงินค่าธรรมเนียมจะไม่คืน
WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,
APPLICATION FEE IS NOT REFUNDABLE

ตม.9
TM.9

คำขอเพื่่อมถื่นที่อยู่ ในราชอาณาจักร
APPLICATION FOR PERMANENT RESIDENCE IN THE KINGDOM

เขียนที่.....

Written

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
Date month year

เรียน คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง
To Immigration Commission

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....
I, (Mr.,Mrs.,Miss.) family name

ชื่อตัว.....ชื่อรอง.....
first name middle name

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....สถานที่เกิด.....
date of birth month year place of birth

อายุ.....ปี สัญชาติ.....ได้โดยสารพาหนะ.....
age years nationality arrived by

มาจาก.....เข้ามาในราชอาณาจักรที่จังหวัด.....
from and entered the Kingdom at Changwat

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสาร
date month year holding passport or travelling

ใช้แทนหนังสือเดินทาง เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
document no. date month year

ออกให้ที่.....ได้รับการตรวจลงตราจากสถานทูต
issued at have been given a visa by the

หรือกงสุลไทย ณ.....เลขที่.....
Royal Thai Embassy or Consulate at no.

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้รับอนุญาตจากพนักงาน
 date month year and have been permitted
 เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง.....
 by the immigration officer of the Immigration Office at
 ให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว มีกำหนด.....วัน ครบกำหนดอายุ
 to stay temporarily in the Kingdom for a period of days, expiring on
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 on date month year

บัดนี้มีความประสงค์จะขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยเหตุผลดังต่อไปนี้

I wish to apply for permanent residence in the Kingdom for the following reason(s):

.....
 .....
 .....

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
 yours sincerely

รูปถ่าย
 ขนาด 4X6 ซม.
 PHOTOGRAPH
 4X6 cm.

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ
 signature or right thumb print applicant

คำขออนุญาตนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน สัญชาติ.....

This application is written by ..... nationality

ถือบัตรประจำตัวประชาชนหรือ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว เลขที่.....

holding identity card or, certificate of alien registration no.

ออกให้ที่.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

place of issue address no. road

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Tambon/Khwaeng Amphoe/Khet Changwat

ลายมือชื่อ.....ผู้ขอ
Signature writer

สำหรับเจ้าหน้าที่

FOR OFFICIAL USE

.....
.....
.....

คำเตือน
NOTICE

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขอด้วยตนเอง
APPLICATION MUST BE MADE IN PERSON
2. ค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอ 2,000 บาท
APPLICATION FEE IS 2,000 BAHT.
3. จะได้รับอนุญาตหรือไม่ก็ตาม เงินค่าธรรมเนียมจะไม่คืนให้
WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,
APPLICATION FEE IS NOT REFUNDABLE

ตม.10

อาการแสดงฉบับ

คำขอพิสูจน์สัญชาติ

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เข้ามาในประเทศไทย
โดยพาหนะชื่อ.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ขอทำคำขอยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง.....

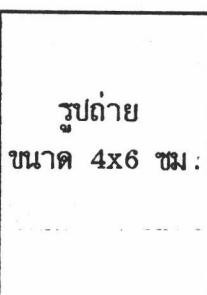
ข้าพเจ้าขอแฉ่งว่า ข้าพเจ้าเกิดจากบิดาชื่อ.....
สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....มารดาชื่อ.....
สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....ณ บ้านเลขที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... (หรือเกิดวัน.....
เดือน.....ปี.....ชนหรือแรม.....คำ)
ข้าพเจ้ามีสัญชาติเป็น.....โดย.....

ข้าพเจ้ามีหลักฐานที่จะนำสืบหรือพิสูจน์สมจริงว่า ข้าพเจ้าเป็นคนมีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ คือ

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

ข้าพเจ้าจึงถือว่า ข้าพเจ้ามีสัญชาติเป็น.....
ขอได้อนุญาตให้ข้าพเจ้าได้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยต่อไปด้วย

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ

คำเตือน

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขอด้วยตนเอง
2. ค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอ 10 บาท
3. จะได้รับอนุญาตหรือไม่ก็ตาม เงินค่าธรรมเนียมจะไม่คืน
4. ถ้ามีหลักฐานเป็นเอกสารให้ส่งต้นฉบับเอกสารหรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่รับรองถูกต้องนั้นมาด้วย

(สำเนา)
 กฎกระทรวง ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2529)
 ออกตามความในพระราชบัญญัติ
 คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 22 มาตรา 35
 มาตรา 36 มาตรา 39 มาตรา 45 มาตรา 47 มาตรา 50 มาตรา 51
 มาตรา 52 มาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และ
 มาตรา 12 (1) วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522
 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2524) ออก
 ตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 1. แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ.
 2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และให้ใช้
 ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 1. ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(1) การตรวจลงตราตามมาตรา 12 (1)

(ก) ประเภทคนเดินทางผ่าน

ราชอาณาจักร ครั้งละ 200 บาท

(ข) ประเภทนักท่องเที่ยว ครั้งละ 300 บาท

(ค) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว ครั้งละ 500 บาท

(ง) ประเภทคนเข้ามามี

ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

ตามมาตรา 41 ครั้งละ 500 บาท

(จ) ประเภทคนเข้าเมือง

นอกกำหนดจำนวนคน

ต่างดาวซึ่งจะเข้ามามี

ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

เป็นรายปี ครั้งละ 500 บาท

(2) อุตธรรมตามมาตรา 22 คนละ 500 บาท

- (3) ค่าขออนุญาตเพื่ออยู่ใน
ราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไป
ตามมาตรา 35 คนหนึ่ง ครั้งละ 500 บาท
- (4) อุทธรณ์ตามมาตรา 36 คนละ 500 บาท
- (5) ค่าขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาใน
ราชอาณาจักรอีก สำหรับการ
กลับครั้งหนึ่ง
ตามมาตรา 39 คนหนึ่ง ครั้งละ 500 บาท
- (6) ค่าขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ใน
ราชอาณาจักร
ตามมาตรา 45 คนละ 2,000 บาท
- (7) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 47
และมาตรา 51
- (ก) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่
ตามมาตรา 47 ฉบับละ 50,000 บาท
ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญ
ถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรสหรือ
บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
ของคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ใน
ในราชอาณาจักรหรือของ
บุคคลซึ่งมีสัญชาติ
ไทย ฉบับละ 25,000 บาท
- (ข) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตาม
มาตรา 51 ฉบับละ 25,000 บาท
- (8) หลักฐานการแจ้งออกไปนอก
ราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีก
ตามมาตรา 50 (1) คนละ 500 บาท
- (9) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่
ตามมาตรา 50 (2) ฉบับละ 5,000 บาท
- (10) เอกสารที่ออกให้
ตามมาตรา 52 ฉบับละ 500 บาท

(11) คำขอเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา 57

คนละ 200 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2529

(ลงชื่อ) พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร
(ประจวบ สุนทรางกูร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ภาคผนวก ค.

แบบนิตรายงานตัวบุคคลไทย

- ด้วย ( ) ผ.ตรวจพาหนะทางอากาศ กก.2 ตม.
(ท่าอากาศยานกรุงเทพ)
( ) ตม.....

ได้ตรวจพบ.....เดินทางเข้ามา
ในราชอาณาจักร เมื่อ.....พาหนะ.....โดย

(ก) ถือนหนังสือเดินทางที่ออกโดยสถานทูต หรือสถานกงสุลไทยใน
ต่างประเทศ (หนังสือเดินทางเลขที่.....ออกให้ที่.....
.....เมื่อ.....)

(ข) ถือนเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง (เอกสารเลขที่.....
.....ออกให้ที่.....เมื่อ.....)
โดยไม่มีหมายเหตุดังกล่าวออกหนังสือเดินทางเลขที่ใด ออกให้ใคร เมื่อใด

(ค) ไม่มีเอกสารใด ๆ เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

จึงนัดให้ไปพบเจ้าหน้าที่ ตม. ที่.....เพื่อ
ตรวจสอบหลักฐาน และสอบสวนให้ได้ว่าข้อเท็จจริงว่าเป็นคนมีสัญชาติไทย โดย
ให้ไปพบเจ้าหน้าที่ดังกล่าวภายในวันที่.....(ในเวลาราชการ)

ลงชื่อ.....
(.....)

- ( ) สว.(ทำหน้าที่ตรวจพาหนะทางอากาศ)
ผ.ตรวจพาหนะทางอากาศ กก.2 ตม.
( ) ตม.....
...../...../.....

หมายเหตุ หลักฐานที่จะต้องนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง มีดังนี้

1. สำเนาทะเบียนบ้าน
2. บัตรประจำตัวประชาชน
3. สด.9 (ถ้ามี)
4. เอกสารทางราชการอื่น ๆ ที่แสดงว่าเป็นคนมีสัญชาติไทย (ถ้ามี)

คำเตือน ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ไปรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ตามกำหนดนัด จะมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 368 ซึ่งจะมีทั้งโทษจำคุกและปรับ

(สำเนา)
แบบบันทึกปากคำ

( ) ตม.....

( ) ผ.ตรวจพาหนะทางอากาศ กก.2 ตม.

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
ขอให้การด้วยความสัตย์จริง โดยสาบานตนแล้ว ดังนี้.-

1. ข้าพเจ้าเกิดที่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2. ได้เดินทางไป.....เมื่อวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....โดยทาง.....ชื่อ.....
.....ถือเอกสาร.....

3. ก่อนเดินทางไป.....ข้าพเจ้ามีภูมิลำเนา
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

4. ข้าพเจ้ามีบิดา มารดา ชื่อ.....
.....สัญชาติบิดา.....สัญชาติมารดา.....
อาชีพบิดา.....อาชีพมารดา.....ปัจจุบันมีภูมิลำเนา
อยู่ที่.....
มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน.....คน ชื่อ.....
.....
อยู่ที่ใด.....

5. การเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรไทยครั้งนี้ ถือเอกสาร
อะไรมา.....
.....
.....

6. ข้าพเจ้ามีหลักฐานการแสดงสัญชาติไทย คือ
- 6.1 .....
- 6.2 .....
- 6.3 .....
- 6.4 .....
- 6.5 .....

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ.....ผู้ให้ถ้อยคำ

ลงชื่อ.....ล่ามแปล/พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....สอบสวน/บันทึก
จด/อ่าน

ภาคผนวก ง .

(สำเนา)

พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2508

เป็นปีที่ 20 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำ และยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.
2508"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2495
- (2) พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496
- (3) พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499
- (4) พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า ผู้ซึ่งมิได้มีสัญชาติไทย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 การได้สัญชาติไทยตามมาตรา 9 หรือมาตรา 12 การเสียสัญชาติไทย ตามหมวด 2 หรือการกลับคืนสัญชาติไทย ตามหมวด 3 ให้มีผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีผลเฉพาะตัว

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และยกเว้นค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้ ให้แก่ผู้ใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

- (1) ค่าขอแปลงสัญชาติเป็นไทย
- (2) หนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติเป็นไทย
- (3) ค่าขอกลับคืนสัญชาติไทย

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ ได้

หมวด 1

การได้สัญชาติไทย

มาตรา 7 บุคคลต่อไปนี้ย่อมได้สัญชาติไทยโดยการเกิด

- (1) ผู้เกิดโดยบิดาเป็นผู้มีสัญชาติไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอก ราชอาณาจักรไทย
- (2) ผู้เกิดนอกราชอาณาจักรไทยโดยมารดาเป็นผู้มีสัญชาติไทย แต่ ไม่ปรากฏบิดาที่ชอบด้วยกฎหมายหรือบิดาไม่มีสัญชาติ
- (3) ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย

มาตรา 8 ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย โดยบิดาและมารดาเป็น
คนต่างด้าวย่อมไม่ได้สัญชาติไทย ถ้าขณะที่เกิดบิดาหรือมารดาเป็น

- (1) หัวหน้าคณะผู้แทนทางทูตหรือเจ้าหน้าที่ในคณะผู้แทนทางทูต
- (2) หัวหน้าคณะผู้แทนทางกงสุล หรือเจ้าหน้าที่ในคณะผู้แทนทาง
กงสุล
- (3) พนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญขององค์การระหว่างประเทศ
- (4) คนในครอบครัวซึ่งเป็นญาติอยู่ในความอุปการะหรือคนใช้ ซึ่ง
เดินทางจากต่างประเทศมาอยู่กับบุคคลใน (1)(2) หรือ (3)

มาตรา 9 หญิงซึ่งเป็นคนต่างด้าว และได้สมรสกับผู้มีสัญชาติไทย
ถ้าประสงค์จะได้สัญชาติไทย ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ได้สัญชาติไทย ให้อยู่ในดุลพินิจของ
รัฐมนตรี

มาตรา 10 คนต่างด้าวซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนดังต่อไปนี้ อาจขอ
แปลงสัญชาติเป็นไทยได้

- (1) บรรลุนิติภาวะแล้วตามกฎหมายไทย และกฎหมายที่บุคคลนั้นมี
สัญชาติ
- (2) มีความประพฤติดี
- (3) มีอาชีพเป็นหลักฐาน
- (4) มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรไทยต่อเนื่องมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอ
แปลงสัญชาติเป็นไทยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี
- (5) มีความรู้ภาษาไทยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 บทบัญญัติในมาตรา 10 (4) และ (5) มิให้นำมาใช้
บังคับ ถ้าผู้ขอแปลงสัญชาติเป็นไทย

(1) ได้กระทำความดีความชอบเป็นพิเศษต่อประเทศไทย หรือ ได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ทางราชการซึ่งรัฐมนตรีเห็นสมควร

(2) เป็นบุตรหรือภริยาของผู้ซึ่งได้แปลงสัญชาติเป็นไทย หรือของผู้ได้กลับคืนสัญชาติไทย

(3) เป็นผู้ได้เคยมีสัญชาติไทยมาก่อน

มาตรา 12 ผู้ใดประสงค์จะขอแปลงสัญชาติเป็นไทย ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ประสงค์จะขอแปลงสัญชาติเป็นไทยตามวรรคหนึ่ง มีบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายไทย และบุตรนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย อาจขอแปลงสัญชาติเป็นไทยให้แก่บุตรพร้อมกับตนได้ โดยบุตรนั้นได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 10 (1)(3)(4) และ (5)

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้แปลงสัญชาติเป็นไทย ให้อยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรี เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอนุญาตให้นำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต เมื่อได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ให้ผู้ขอแปลงสัญชาติเป็นไทยปฏิบัติตามว่า จะมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อประเทศไทย

ผู้แปลงสัญชาติเป็นไทย ชอบที่จะขอหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติเป็นไทยได้

หมวด 2

การเสียสัญชาติไทย

มาตรา 13 หญิงซึ่งมีสัญชาติไทยและได้สมรสกับคนต่างด้าว และอาจถือสัญชาติของสามีได้ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติของสามี ถ้าประสงค์จะละสัญชาติไทย ให้แสดงความจำนงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 14 ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทย เพราะเกิดในราชอาณาจักรไทย ขณะที่บิดาเป็นคนต่างด้าว และอาจถือสัญชาติของบิดาได้ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติของบิดา หรือผู้ซึ่งได้สัญชาติไทย ตามมาตรา 12 วรรคสอง ถ้าประสงค์

จะสละสัญชาติไทย ให้แสดงความจำนงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์

เมื่อได้พิจารณาความจำนงดังกล่าวแล้วเห็นว่า มีหลักฐานเชื่อถือ
ได้ว่าผู้นั้นอาจถือสัญชาติของบิดาหรือสัญชาติอื่นได้จริง ก็ให้รัฐมนตรีอนุญาต
เว้นแต่ในระหว่างประเทศไทยมีการรบหรืออยู่ในสถานะสงคราม รัฐมนตรีจะสั่ง
ระงับการสละสัญชาติไทยรายใดก็ได้

มาตรา 15 ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทย เพราะเกิดในราชอาณาจักรไทย
ขณะที่บิดาเป็นคนต่างด้าวและอาจถือสัญชาติของบิดาได้ หรือผู้ซึ่งได้สัญชาติไทย
ตามมาตรา 12 วรรคสอง แต่ไม่ได้แสดงความจำนงภายในกำหนดเวลา ตาม
มาตรา 14 หรือผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยและสัญชาติอื่น หรือผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยโดยการ
แปลงสัญชาติ ถ้าประสงค์จะสละสัญชาติไทย ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามแบบ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตหรือ ไม่อนุญาตให้สละสัญชาติไทย ให้อยู่ในดุลพินิจของ
รัฐมนตรี

มาตรา 16 หญิงซึ่งเป็นคนต่างด้าวและได้สัญชาติไทยโดยการสมรส
อาจถูกถอนสัญชาติไทยได้เมื่อปรากฏว่า

(1) การสมรสนั้นได้เป็นไปโดยปกปิดข้อเท็จจริง หรือแสดง
ข้อความเท็จ อันเป็นสาระสำคัญ

(2) กระทำการใด ๆ อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง
หรือขัดต่อประโยชน์ของรัฐ หรือเป็นการเหยียดหยามประเทศชาติ

(3) กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือ
ศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา 17 ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทย เพราะเกิดในราชอาณาจักรไทย
โดยมีบิดาเป็นคนต่างด้าวอาจถูกถอนสัญชาติไทยได้ เมื่อปรากฏว่า

(1) ไปอยู่ในต่างประเทศที่บิดามี หรือเคยมีสัญชาติเป็นเวลา
ติดต่อกันเกินห้าปี นับแต่วันที่บรรลุนิติภาวะ

(2) มีหลักฐานแสดงว่าใช้สัญชาติของบิดาหรือสัญชาติอื่น หรือ ผักไผ่อยู่ในสัญชาติของบิดาหรือสัญชาติอื่น

(3) กระทำการใด ๆ อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง หรือขัดต่อประโยชน์ของรัฐ หรือเป็นการเหยียดหยามประเทศชาติ

(4) กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน

การถอนสัญชาติไทยตาม (1) หรือ (2) ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง ส่วน การถอนสัญชาติไทยตาม (3) หรือ (4) เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ ให้ศาล เป็นผู้สั่ง

มาตรา 18 เมื่อมีพฤติการณ์อันเป็นการสมควรเพื่อความมั่นคง หรือ ประโยชน์ของรัฐ รัฐมนตรีมีอำนาจถอนสัญชาติไทยแก่ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทย เพราะ เกิดในราชอาณาจักรไทยโดยมีบิดาเป็นคนต่างด้าว หรือโดยมีมารดาเป็น คนต่างด้าว แต่ไม่ปรากฏบิดาที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อปรากฏว่า

(1) บิดาหรือมารดาของผู้นั้น เป็นผู้ได้รับการผ่อนผันให้พักอาศัยอยู่ ในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(2) บิดาหรือมารดาของผู้นั้น เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่ใน ราชอาณาจักรไทยเพียงชั่วคราว

(3) บิดาหรือมารดาของผู้นั้น เป็นผู้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทย โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา 19 รัฐมนตรีมีอำนาจถอนสัญชาติไทย แก่ผู้ซึ่งได้สัญชาติไทย โดยการแปลงสัญชาติ เมื่อปรากฏว่า

(1) การแปลงสัญชาตินั้นได้เป็นไปโดยปกปิดข้อเท็จจริง หรือแสดง ข้อความเท็จอันเป็นสาระสำคัญ

(2) มีหลักฐานแสดงว่าผู้แปลงสัญชาตินั้นยังใช้สัญชาติเดิม

(3) กระทำการใด ๆ อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง หรือขัดต่อประโยชน์ของรัฐ หรือเป็นการเหยียดหยามประเทศชาติ

(4) กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(5) ไปอยู่ในต่างประเทศโดยไม่มีภูมิลำเนาในประเทศไทย เป็นเวลาเกินห้าปี

(6) ยังคงมีสัญชาติของประเทศที่ทำสงครามกับประเทศไทย

การถอนสัญชาติไทยตามมาตรา นี้ จะขยายไปถึงบุตรของผู้ถอนสัญชาติไทย ในเมื่อบุตรนั้นยังไม่บรรลุนิติภาวะ และได้สัญชาติไทยตามมาตรา 12 ววรรคสอง ด้วยก็ได้ และเมื่อรัฐมนตรีสั่งถอนสัญชาติไทยแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา 20 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมตำรวจ และอธิบดีกรมอัยการเป็นกรรมการ มีหน้าที่พิจารณาการถอนสัญชาติไทยตามมาตรา 16 มาตรา 17 (1) หรือ (2) มาตรา 18 หรือมาตรา 19

เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่า ผู้ใดอาจถูกถอนสัญชาติไทยได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้ว ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งการ

มาตรา 21 ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทย เพราะเกิดในราชอาณาจักรไทย โดยมีบิดาเป็นคนต่างด้าว ถ้าได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าวแล้ว ให้เสียสัญชาติไทย

มาตรา 22 ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทย และได้แปลงสัญชาติเป็นคนต่างด้าว หรือสละสัญชาติไทย หรือถูกถอนสัญชาติไทย ย่อมเสียสัญชาติไทย

หมวด 3

การกลับคืนสัญชาติไทย

มาตรา 23 หญิงซึ่งมีสัญชาติไทย และได้สละสัญชาติไทยในกรณีที่ได้สมรสกับคนต่างด้าวตามมาตรา 13 ถ้าได้ขาดจากการสมรสแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ย่อมมีสิทธิขอกลับคืนสัญชาติไทยได้

การขอกลับคืนสัญชาติไทยให้ยื่นแสดงความจำนงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยและได้เสียสัญชาติไทย ตามบิดาหรือ
มารดา ขณะที่ตนยังไม่บรรลุนิติภาวะ ถ้าประสงค์จะกลับคืนสัญชาติไทย ให้ยื่น
คำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ภายใน
สองปีนับแต่วันที่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายไทย และกฎหมายที่บุคคลนั้นมีสัญชาติ

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้กลับคืนสัญชาติไทย ให้อยู่ในดุลพินิจของ
รัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ค่าธรรมเนียม

(1)	ค่าขอแปลงสัญชาติเป็นไทย	ครั้งละ 5,000 บาท
(2)	ค่าขอแปลงสัญชาติเป็นไทยสำหรับบุตร ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้แปลง สัญชาติเป็นไทยคนหนึ่ง	ครั้งละ 2,500 บาท
(3)	หนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติเป็นไทย	ฉบับละ 500 บาท
(4)	ใบแทนหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติ เป็นไทย	ฉบับละ 500 บาท
(5)	ค่าขอกลับคืนสัญชาติไทย	ครั้งละ 1,000 บาท
(6)	ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ 5 บาท

ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 337 (พ.ศ. 2515)

โดยที่พิจารณาเห็นว่าบุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรไทย โดยบิดาหรือมารดาเป็นคนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทย โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือบิดา หรือมารดาเป็นคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย โดยได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่เพียงชั่วคราว หรือเป็นกรณีพิเศษ เฉพาะราย บุคคลเหล่านั้นแม้จะมีสัญชาติไทย แต่ก็มีได้มีความจงรักภักดีต่อประเทศไทย เพื่อป้องกันและรักษาความมั่นคงแห่งชาติ สมควรมิให้บุคคลดังกล่าวมีหรือได้สัญชาติไทยอีกต่อไป หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ถอนสัญชาติไทยของบรรดาบุคคล ที่เกิดในราชอาณาจักรไทย โดยบิดาเป็นคนต่างด้าว หรือมารดาเป็นคนต่างด้าวแต่ไม่ปรากฏบิดาที่ชอบด้วยกฎหมาย และในขณะที่เกิดบิดาหรือมารดานั้นเป็น

- (1) ผู้ที่ได้รับการผ่อนผัน ให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย
- (2) ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่ในราชอาณาจักรไทยเพียงชั่วคราว หรือ
- (3) ผู้ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทย โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นสมควรและสั่งเฉพาะรายเป็นประการอื่น

ข้อ 2. บุคคลตามข้อ 1. ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทยเมื่อประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับแล้ว ไม่ได้สัญชาติไทย เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นสมควรและสั่งเฉพาะรายเป็นประการอื่น

ข้อ 3. บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ 4. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ 5. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515

จอมพล ถ. กิตติขจร
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ภาคผนวก จ .

แบบสอบถาม
เพื่อทำการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์

แบบสอบถาม
เพื่อทำการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพิสูจน์สัญชาติไทยของบุคคลธรรมดา

โดย

ร้อยตำรวจเอก หญิง วิลาวัลย์ ปิตาวรานนท์

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัน เดือน ปี ที่สอบถาม.....

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ทราบความคิดเห็นในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายสัญญา และประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ตลอดจนปัจจัยที่มีผล
กระทบต่อการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
กฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน
และหลักวิชาการอันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่อไป

โปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่าน
จะถือว่าเป็นความลับ เพื่อประโยชน์สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น และขอขอบคุณ
ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยใช้ประโยชน์
ทางด้านวิชาการ ไม่เกี่ยวกับหน้าที่การงานของท่าน ผู้วิจัยใคร่ขอให้ท่านตอบ
แบบสอบถามตามความคิดเห็นที่เป็นจริง หรือตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน โปรดตอบคำถามทุกข้อตาม
คำแนะนำของแต่ละตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม
โปรดกรอกข้อความต่อไปนี้

1. ชื่อหน่วยงาน..... ส่วนกลาง/จังหวัด.....
2. ตำแหน่ง.....
3. อายุราชการ.....ปี
4. จำนวนปีที่ปฏิบัติงาน ในตำแหน่งปัจจุบัน.....ปี

ตอนที่ 2

โปรดตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น

1. ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ได้แสดงเจตนารมณ์ว่า "บุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือบิดา หรือมารดาเป็นคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย โดยได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่เพียงชั่วคราว หรือเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายบุคคลเหล่านี้ แม้จะมีสัญชาติไทย แต่ก็มีได้มีความจงรักภักดีต่อประเทศไทย..."

ท่านเห็นด้วยกับเหตุผลดังกล่าวหรือไม่

- [ ] เห็นด้วย
 [ ] ไม่เห็นด้วย
 [ ] ความเห็นเป็นอย่างอื่น

เหตุผล.....
 .....
 .....

2. เจตนารมณ์ของคณะปฏิวัติเกี่ยวกับการออกประกาศ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 เพื่อเป็นการป้องกันและรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ท่านเห็นว่าตลอดระยะเวลาที่ใช้บังคับ พว. 337 ผลลัพธ์ บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์หรือไม่

- [ ] บรรลุวัตถุประสงค์
 [ ] ไม่บรรลุวัตถุประสงค์

เหตุผล.....
 .....
 .....

3. การถอนสัญชาติไทย ตามเจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับดังกล่าว ท่านเห็นว่าควรมีผลตั้งแต่เมื่อใด

- [ ] มีผลให้บุคคลดังกล่าวสิ้นสัญชาติไทยนับแต่วันถอนสัญชาติไทย
 [ ] มีผลย้อนหลังให้บุคคลดังกล่าวไม่ได้รับสัญชาติไทยนับแต่เกิด
 [ ] เหตุผลอื่น.....

4. บุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรไทย และถูกถอนสัญชาติไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติฯ ตามหลักการดังกล่าวแล้ว บุตรของบุคคลดังกล่าวจะถูกถอนสัญชาติไทยด้วยหรือไม่

- [ ] ถูกถอนเพราะบิดาถูกถอนสัญชาติไทยแล้ว และเป็นบุคคลต่างด้าว
- [ ] ไม่ถูกถอนเพราะ ในขณะที่บุตรเกิดนั้นบิดายังคงมีสัญชาติไทย
- [ ] เหตุผลอื่น.....

5. การถอนสัญชาติไทยของบรรดาบุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรไทย โดยมีบิดาเป็นคนต่างด้าว ตามความหมายของประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าว คำว่า "บิดา" ท่านเห็นว่า ควรมีความหมายเพียงใด

- [ ] หมายถึง บิดาโดยชอบด้วยกฎหมาย
- [ ] หมายถึง บิดาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (บิดาตามความเป็นจริง)
- [ ] หมายถึงรวมทั้ง ทั้งบิดาโดยชอบด้วยกฎหมาย และบิดาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (บิดาตามความเป็นจริง)
- [ ] เหตุผลอื่น ๆ.....

6. บุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรไทย และถูกถอนสัญชาติไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติฯ ตามหลักการดังกล่าวแล้ว บุตรของบุคคลดังกล่าวจะได้รับสัญชาติไทยหรือไม่ หากเกิดภายหลังจากที่บิดาถูกถอนสัญชาติไทยแล้ว

- [ ] ไม่ได้รับสัญชาติไทย เพราะบิดาถูกถอนสัญชาติไทย และเป็นบุคคลต่างด้าว
- [ ] ได้รับสัญชาติไทย เพราะบิดาเกิดในราชอาณาจักรไทย และมีใช้เป็นผู้ที่เดินทางเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราว
- [ ] เหตุผลอื่น ๆ.....

7. การได้สัญชาติไทย โดยการเกิดจากบิดาและมารดาเป็นคนมีสัญชาติไทยนั้น นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ท่านเห็นว่าการได้สัญชาติไทย ควรมีกรณีอื่นใดอีกหรือไม่ (อาจตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [ ] ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย ไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ควรได้รับสัญชาติไทย
- [ ] ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย หากบิดาหรือมารดาเป็นคนสัญชาติไทย ก็ควรได้รับสัญชาติไทย
- [ ] ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย หากบิดาและมารดาเป็นคนต่างด้าว ที่ได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวถูกต้องตามกฎหมาย ก็ควรได้รับสัญชาติไทย
- [ ] ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย หากบิดาและมารดาเป็นคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็ควรได้รับสัญชาติไทย

8. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ที่ประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2515 นั้น ท่านเห็นว่า ขณะนี้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันหรือไม่

- [ ] เหมาะสม
- [ ] ไม่เหมาะสม

เหตุผล.....
.....
.....

9. หากบุตรของบุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรไทย และถูกถอนสัญชาติไทย (บุคคลชั้นหลาน) ไม่อยู่ในข่ายที่จะถูกถอน หรือไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวแล้ว ท่านเห็นว่าประกาศของคณะปฏิวัติฯ

- [ ] สมควรยกเลิก เพราะไม่มีผลบังคับใช้ในชั้นหลาน
- [ ] สมควรปรับปรุง แก้ไข และระบุกฎหมายให้มีผลครอบคลุมกว้างขวางยิ่งขึ้น
- [ ] เหมาะสมดีอยู่แล้ว
- [ ] เหตุผลอื่น ๆ.....

10. หากจำเป็นที่จะต้องยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 แล้ว ท่านเห็นว่า การนำหลักการผสมกลมกลืนมาใช้ โดยให้สัญชาติไทยกับบุคคลตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น จะช่วยแก้ไขปัญหาความมั่นคงในชาติได้หรือไม่

- [ ] แก้ไขได้เพราะจะทำให้บุคคลเหล่านั้น รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของคนในชาติ
- [ ] แก้ไขได้เฉพาะกับคนบางสัญชาติ
- [ ] แก้ไขไม่ได้ เพราะทุกคนย่อมมีความรู้สึกรัก และผูกพันอยู่กับชาติบ้านเกิดเมืองนอนของตน
- [ ] แก้ไขได้ผลดีในระยะยาวโดยเฉพาะกับบุคคลชั้นลูก-หลาน

ประวัติผู้เขียน

ร้อยตำรวจเอก หญิง วิลาวัลย์ ปิตาวารานนท์ เกิดเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2500 ที่อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2521 และสอบไล่ได้ความรู้ชั้นเนติบัณฑิต จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ปีการศึกษา 2525 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง รองสารวัตรแผนกคนอยู่ชั่วคราว กองกำกับการ 3 กองตรวจคนเข้าเมือง

